

себе си. Кажй ми горо, какво бихъ направила, ако нѣмаиѣ топоринка? Не щѣхъ ли да лѣжжъ въ нѣкой жгѣль?“ На това гората нищо не отговорвла, а само въздѣхнѣла.

Орелъ и квачка.

(игра).

Дѣцата, прѣди да игражтъ тази игра, изъ между си избиратъ едно дѣте за орелъ, а друго за квачка. Всичкитѣ дѣца се олавятъ слѣдъ квачката на една върволица така: за квачката на пояса или ремака се улавя едно дѣте, а въ него се улавя друго дѣте, а въ другото третио, до гдѣто наловжтъ всичкитѣ.

Така като се нареджтъ всичкитѣ, орела се исправя прѣдъ квачката на 5 крачки на далечъ и захващатъ да се надхвъркватъ съ расперени крилѣ и като подскачатъ, викатъ: „мойтѣ крилѣ сж по-голѣми, мойтѣ крилѣ сж по-голѣми“. Въ това врѣме подскачатъ млчншката и пиленцата.

Орелътъ захваща насамъ, нататѣкъ да тича за да си улови нѣкое пиленце, а квачката съ расперени крилѣ (ржцѣ) ги брани и вика: куткудякъ! куткудякъ! А пиленцата тичатъ ту насамъ, ту нататѣкъ и викатъ: „пиу! пиу!“ Орелътъ, ако сполучи да улови нѣкое пиленце, отвежда го на една страна и то вече не играе. Така се мжчи орелътъ да лови пиленцата, а квачката да ги брани, догдѣто орелътъ ги излови всичкитѣ. Орелътъ, като излови всичкитѣ пилета, едно отъ тѣхъ става на кученце и като залае като куче, под-